
Simo Rundgren (Hovedindlæg)

Herra presidentti! Juuri näinä päivinä 70 vuotta sitten käytiin kotiseudullani Pohjois-Suomessa Lapin sota, jossa suomalaiset joukot ajoivat perääntyvät saksalaiset joukot pois maasta. Ja tuon sodan jäljiltä minunkin esi-isieni rakentama koti, koko pihapiiri, noin kymmenen rakennusta, löydettiin poltettuina. Tästä kokemuksesta ja tuollaisesta perinteisestä suomalaisesta keskustahenkisestä ajattelusta kumpuavat nyt ne ajatukset, joita tässä esitän ulkopoliitikasta.

On erinomainen asia, että Pohjoismaiden neuvostossa on tullut mahdolliseksi keskustella ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta. Nuoremman polven poliitikkojen on syytä muistaa Pohjoismaiden neuvostossa, että Suomi saattoi esimerkiksi liittyä Pohjoismaiden neuvoston jäseneksi vasta vuonna 1955 ulkopoliittisista syistä. Vuosikymmenien ajan asialistalla ei ole näkynyt ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa. Tänään nämä ovat keskeinen osa neuvoston keskusteluja. Mielestäni on tärkeä nähdä tämä historiallinen kehitys.

Suomen tärkein poliittinen viiteryhmä ovat luonnollisesti Pohjoismaat, ja tämä pätee sekä ulkopoliitikkaan ja tiivistyvään turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan, joita Nordefcon piirissä toteutamme. Suomen ulkopoliitiikan johtotähtenä on mielestäni rakentaa hyviä suhteita kaikkiin naapureihin. Suomen suuri linja on ollut pitäytyä vakaasti ja vahvasti eurooppalaisessa ja pohjoismaisessa arvomaailmassa ja rakentaa kaupallista yhteistyötä yhä lisääntyvästi läntiseen maailmaan mutta samaan aikaan toimia tiiviissä yhteistyössä itäisen naapurinsa Neuvostoliiton ja myöhemmin Venäjän kanssa.

Suomen politiikkaa voidaan mielestäni pitää menestystarinana niin kylmän sodan vuosina kuin sen jälkeenkin. Tällä linjalla ovat mielestäni jatkaneet ulkoministerimme Tuomioja ja presidentti Niinistö myös Ukrainan kriisin aikana. Suomihan on johdonmukaisesti ollut EU:n linjalla ja samaan aikaan pyrkinyt pitämään yllä keskusteluyhteyttä Moskovaan. Meillä on se historiallinen kokemus, että näyttipä tilanne miten vaikealta tahansa, meidän tehtävämme on tehdä kaikkemme rauhan rakentamiseksi ja tilanteen niin sanotusti normalisoimiseksi. Tämä selittää mielestäni myös presidenttimme avauksen käydä Moskovassa ja Kiovassa Ukrainan kriisin aikana.

Suomelle on erittäin tärkeää arktinen yhteistyö. Pohjolan vakauden vahvistaminen kaikissa tilanteissa on ollut meidän linjamme. Tästä syystä on mielestäni tärkeää, että rakennamme yhä parempaa ja tiivistyvää logistiikkaa Pohjoiskalotilla Pohjoismaiden kesken ja pyrimme kiinteämpään yhteistyöhön luonnonvarojemme hyödyntämisessä siellä.

Suhteessa Venäjään on tärkeää ylläpitää arktisilla alueilla lähialueyhteistyötä. Nato-jäsenyyden en katso lisäävän maani turvallisuutta.

Skandinavisk oversettelse

Herr president! I dessa dagar för 70 år sedan utkämpades i min hemtrakt i norra Finland Lapplands krig, där finländska trupper drev de retirerade tyska trupperna ur landet. Efter kriget hittades också mitt hem som byggts av mina förfäder, hela gården, omkring tio byggnader, nedbränt. De tankar om utrikespolitiken som jag nu presenterar har sina rötter i denna upplevelse och i traditionella finländska centertankegångar.

Det är utomordentligt bra att det har blivit möjligt att diskutera utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik i Nordiska rådet. Politiker av en yngre generation har skäl att minnas att Finland av utrikespolitiska skäl till exempel kunde bli medlem i Nordiska rådet först 1955. I flera årtionden fanns utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik inte på agendan. I dag är de en viktig del av diskussionerna i rådet. Jag tycker det är viktigt att se denna historiska utveckling.

Norden är naturligtvis Finlands viktigaste politiska referensgrupp, och det gäller både utrikespolitiken och den allt tätare säkerhets- och försvarspolitik som vi driver inom ramen för Nordefco. Att bygga upp goda relationer till alla grannar är enligt min mening ledstjärnan i Finlands utrikespolitik. Finlands huvudlinje har varit att stabilt hålla sig till den europeiska och nordiska värdegrunden och i allt högre grad idka handelssamarbete med västvärlden men samtidigt ha ett nära samarbete med sin östra granne Sovjetunionen och senare Ryssland.

Jag tycker att Finlands politik kan kallas en framgångshistoria såväl under det kalla kriget som efter det. Vår utrikesminister Tuomioja och president Niinistö har enligt min mening fortsatt på denna linje också under krisen i Ukraina. Finland har konsekvent hållit sig till EU:s linje och samtidigt strävat efter att upprätthålla en dialog med Moskva. Vi har den historiska erfarenheten att vi bör göra allt för att bygga fred och så att säga normalisera läget, hur svårt läget än verkar. Detta förklarar också vår presidents initiativ att besöka Moskva och Kiev under krisen i Ukraina.

Det arktiska samarbetet är mycket viktigt för Finland. Vår linje har varit att stärka stabiliteten i Norden i alla situationer. Av den anledningen finner jag det viktigt att vi bygger upp en allt bättre och tätare logistik på Nordkalotten de nordiska länderna emellan och strävar efter ett nära samarbete i nyttjandet av naturresurser på området.

I förhållande till Ryssland är det viktigt att fortsätta närområdessamarbetet i de arktiska områdena. Jag anser inte att ett Natomedlemskap skulle öka säkerheten i mitt land.

Tal nummer

234

Typ

Hovedindlæg

Person

[Simo Rundgren](#)

Speaker role

Midtergruppen

Datum

29.10.14 16:30

